

ผลกระทบน้ำท่วมขนาดใหญ่และอุทกภัยครั้งใหญ่ของภาคใต้ นัยต่อเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทย

Event:

มหาอุทกภัยครั้งใหญ่ในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทยที่กำลังเกิดขึ้นในขณะนี้ ได้สร้างความเสียหายในระดับวิกฤต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเศรษฐกิจสำคัญของภาคใต้ตอนล่างครอบคลุมพื้นที่ไม่น้อยกว่า 9 จังหวัด ได้แก่ กระบี่ นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เหตุการณ์ครั้งนี้ถือเป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรงที่สุดครั้งหนึ่งในรอบ 25 ปี และรุนแรงที่สุดในรอบ 300 ปีสำหรับพื้นที่ที่หัดใหญ่ ตามรายงานสถานการณ์ล่าสุดของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.) พบว่ามีประชาชนได้รับความเดือดร้อนรวมกว่า 2.7 ล้านคน ใน 9.8 แสนครัวเรือน (ข้อมูล ณ วันที่ 26 พ.ย. 2568 เวลา 06.00 น.) สาเหตุหลักของมหาอุทกภัยครั้งนี้มาจากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่มีกำลังแรง ร่วมกับปัจจัยความแปรปรวนของสภาพอากาศที่ทำให้ปริมาณฝนสะสมสูงกว่าปกติ โดยเฉพาะในพื้นที่หัดใหญ่ที่เผชิญกับปรากฏการณ์ฝนตกหนักแบบ “Rain-bomb” นอกจากนี้ ตัวเมืองหัดใหญ่ซึ่งเป็นพื้นที่ราบลุ่มแบบแอ่งกระทะ จึงเผชิญกับน้ำท่วมขังทั่วพื้นที่ โดยหลายจุดมีความลึกตั้งแต่ 1-2.5 เมตร และบางจุดสูงกว่า 3 เมตร นอกจากจังหวัดสงขลาที่ได้รับผลกระทบอย่างหนักแล้ว เหตุการณ์น้ำท่วมในครั้งนี้ยังลุกลามไปยังพื้นที่อื่น ๆ ในภาคใต้ตอนล่าง โดยมีจังหวัดที่ได้รับผลกระทบรุนแรง เช่น นครศรีธรรมราช (หลายอำเภอยังวิกฤตและมีการแจ้งเตือนระดับน้ำ) พัทลุง (ได้รับผลกระทบหนัก และมีพื้นที่เกษตรเสียหายกว่า 2.2 แสนไร่) ตรัง (ประกาศพื้นที่ประสบภัยแล้ว 9 อำเภอ) และกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ซึ่งเข้าสู่จุดเสี่ยงสูงสุดจากน้ำป่าไหลหลาก

เพื่อรับมือกับภัยพิบัติและให้ความช่วยเหลืออย่างทันที่ที่รัฐบาลจึงมีมติประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในเขตท้องที่ จ.สงขลา ตั้งแต่วันที่ 25 พฤศจิกายน 2568 ถึง 25 กุมภาพันธ์ 2569 (3 เดือน) และแต่งตั้งให้ผู้บัญชาการทหารสูงสุด เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย และเป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินดังกล่าว นอกจากนี้ ยังมีการจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการน้ำในสถานการณ์ภัยพิบัติทางธรรมชาติ (ศนภ.) และมอบหมายให้ร้อยเอกธรรมนัส พรหมเผ่า รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ฯ

Analysis:

ความเสียหายทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทยในภาพรวมจากเหตุการณ์มหาอุทกภัยครั้งนี้ถูกประเมินว่าอยู่ในวงจำกัดหากเปรียบเทียบกับมหาอุทกภัยในปี 2554 ซึ่งครั้งนั้นผลกระทบเกิดขึ้นในวงกว้างและกระทบต่อพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญโดยเฉพาะนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคกลางของประเทศ โดยธนาคารโลก (World Bank) ประเมินมูลค่าความเสียหายของเหตุการณ์ดังกล่าวไว้สูงถึง 1.44 ล้านล้านบาท ทั้งนี้ วิจัยธุรกิจ ธนาकरแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) ประเมินว่ากิจกรรมเศรษฐกิจต้องหยุดชะงักและคาดว่าจะทำให้เกิดความเสียหายมูลค่ากว่า 1 พันล้านบาทต่อวัน โดยกรณีฐานที่เหตุการณ์มีผลกระทบไม่เกิน 14 วัน จะก่อให้เกิดมูลค่าความเสียหาย 1.58 หมื่นล้านบาท หรือคิดเป็น 0.1% ของ GDP และอาจสูงถึง 3.38 หมื่นล้านบาท หรือคิดเป็น 0.2% ของ GDP หากสถานการณ์ยืดเยื้อต่อเนื่องใน 1 เดือน มูลค่าดังกล่าวไม่รวมค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูและซ่อมแซม ซึ่งคาดว่าจะใช้เวลาอย่างน้อยหนึ่งเดือนในการฟื้นฟูธุรกิจให้กลับสู่สภาวะปกติ อีกทั้งภาครัฐยังต้องเร่งซ่อมแซมระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่ถูกตัดขาดอย่างเร่งด่วน เพื่อให้ประชาชนสามารถกลับมาใช้ชีวิตได้ตามปกติโดยเร็วที่สุด

ด้านผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจสำคัญในแต่ละภาคส่วน มีรายละเอียดดังนี้

1) ผลกระทบต่อภาคเกษตรกรรม

ภาคเกษตรกรรมเป็นภาคส่วนที่ได้รับผลกระทบรุนแรงจากเหตุการณ์อุทกภัยครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบต่อพื้นที่เพาะปลูกพืชเกษตรสำคัญของภาคใต้ทั้ง 9 จังหวัด เช่น ยางพารา ซึ่งมีกว่า 9.9 ล้านไร่ และปาล์มน้ำมัน ซึ่งมีมากกว่า 2.8 ล้านไร่ นอกจากนี้ พื้นที่เพาะปลูกข้าว พืชไร่ ผักและผลไม้ รวมถึงพื้นที่ทำปศุสัตว์และประมงในหลายจังหวัดยังอาจได้รับผลกระทบ โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประเมินว่ามีเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบไม่น้อยกว่า 2 แสนราย และพื้นที่เพาะปลูกที่ถูกน้ำท่วมไม่น้อยกว่า 1.4 แสนไร่ (ข้อมูล ณ วันที่ 25 พ.ย. 2568)

2) ผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม

จากรายงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา พบว่าจำนวนโรงงานที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์น้ำท่วมในพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จะนะ นาทวี เทพา สะบ้าย้อย บางกล่ำ รัตภูมิ สะเดา ระโนด ควนเนียง นาทมอม และคลองหอยโข่ง รวมกันทั้งสิ้นราว 715 โรงงาน คิดเป็นมูลค่าความเสียหายประมาณ 1.28 พันล้านบาท ประกอบด้วยอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร จำนวน 29 โรงงาน อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา จำนวน 97 โรงงาน อุตสาหกรรมทำผลิตภัณฑ์ยางพารา จำนวน 103 โรงงาน อุตสาหกรรมทำผลิตภัณฑ์จากพลาสติก จำนวน 44 โรงงาน อุตสาหกรรมทำผลิตภัณฑ์จากโลหะ จำนวน 53 โรงงาน อุตสาหกรรมขุดตักดินและดูดทราย จำนวน 310 โรงงาน และอุตสาหกรรมบริการ จำนวน 79 โรงงาน นอกจากนี้ ยังมีโรงไฟฟ้า ทั้งบริหารโดยภาครัฐและเอกชน จำนวน 17 โรงไฟฟ้า ซึ่งไม่สามารถผลิตไฟได้ ส่วนโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม แม่น้ำยังไม่ท่วม แต่ได้รับผลกระทบทางอ้อมรุนแรงเนื่องจากเส้นทางคมนาคมถูกตัดขาด พนักงานไม่สามารถเดินทางเข้าโรงงาน และไม่สามารถขนส่งวัตถุดิบได้

3) ผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยว และภาคบริการที่เกี่ยวข้อง

อุทกภัยครั้งนี้ยังเกิดขึ้นในช่วงเริ่มต้นของฤดูท่องเที่ยว (High Season) ของภาคใต้ โดยเฉพาะอำเภอหาดใหญ่ ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางหลักของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย (ปี 2567 มีนักท่องเที่ยวมาเลเซียเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ 9 จังหวัดกว่า 3.2 ล้านคน) ชาวยุโรป และสิงคโปร์ รวมถึงนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยเราประเมินว่าจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ 9 จังหวัดนี้ จะลดลงราว 7-18% หรือกว่า 605,457 คน สำหรับกรณีฐานที่เหตุการณ์มีผลกระทบไม่เกิน 14 วัน และอาจสูงถึง 1,297,407 คน หากเหตุการณ์มีความยืดเยื้อไปกว่า 1 เดือน

ในเบื้องต้น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาประเมินว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวใน 9 จังหวัดสูญเสียรายได้วันละไม่ต่ำกว่า 5 ร้อยล้านบาท โดยเราประเมินว่าหากความเสียหายเกิดขึ้นในกรอบเวลา 14 วัน (กรณีฐาน) อาจสูญเสียรายได้ประมาณ 7.6 พันล้านบาท แต่หากสถานการณ์ยืดเยื้อไปเป็นเวลา 1 เดือน รายได้ดังกล่าวที่สูญเสียไปอาจสูงถึง 1.62 หมื่นล้านบาท นอกจากนี้ ยังมีความเป็นไปได้ว่ากิจกรรมกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 33 พ.ศ. 2568 และกีฬาอาเซียนพาราเกมส์ ครั้งที่ 13 พ.ศ. 2568 ที่มีกำหนดการจะจัดขึ้นช่วงเดือนธันวาคม และใช้พื้นที่ จ.สงขลา เป็นหนึ่งในสถานที่จัดการแข่งขันกีฬา 10 ชนิด อาจต้องย้ายไปจัดการแข่งขันที่กรุงเทพฯ-ชลบุรี แทน ซึ่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของ จ.สงขลา และภูมิภาคอย่างมีนัยสำคัญ คิดเป็นมูลค่ากว่า 5.3 พันล้านบาท

4) ผลกระทบต่อภาคอสังหาริมทรัพย์

จากเหตุการณ์มหาอุทกภัยในครั้งนี้ โครงการที่อยู่อาศัยในพื้นที่ลุ่มต่ำ เช่น บ้านพรุ หาดใหญ่ใน และใจกลางเมืองสงขลา ได้รับความเสียหายอย่างรุนแรง โดยเฉพาะที่อยู่อาศัยประเภทบ้านชั้นเดียวจำนวนมากได้รับ

ความเสียหายหนัก ต้องซ่อมแซมระบบไฟฟ้าและประปาใหม่ทั้งหมด ขณะที่คอนโดมิเนียมหลายแห่ง บริเวณชั้นล่างและพื้นที่ส่วนกลางได้รับความเสียหาย ตามข้อมูลจากศูนย์ข้อมูลสังหาริมทรัพย์ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (REIC) เฉพาะ จ.สงขลา มีที่อยู่อาศัยเสียหาย ณ ครึ่งปี 2568 จำนวน 3,584 หน่วย คิดเป็นมูลค่า รวม 13,463 ล้านบาท โดยบ้านจัดสรร ส่วนใหญ่กว่า 95% ตั้งอยู่ในพื้นที่ท่าข้าม-ควนหิน ควนลัง คลองแห บ้านพรุ คอหงส์-ทุ่งงาย เกาะแก้ว-บ่ออิฐ รวมกว่า 2,453 หน่วย ส่วนอาคารชุดกว่า 97% ตั้งอยู่ในพื้นที่คอหงส์-ทุ่งงาย และในตัวเมืองหาดใหญ่ ซึ่งล้วนเป็นพื้นที่ที่เสี่ยงเกิดน้ำท่วม เหตุการณ์ครั้งนี้จึงคาดว่าจะส่งผลให้ภาคอสังหาริมทรัพย์ในพื้นที่ชะลอตัวจากความเชื่อมั่นของผู้ซื้อที่อยู่อาศัย ขณะที่ผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างและค้าวัสดุก่อสร้างอาจได้รับประโยชน์จากการฟื้นฟูและซ่อมแซม

Implication:

การตอบสนองของภาครัฐ และภาคธนาคารในขณะนี้มุ่งเน้นไปที่การให้ความช่วยเหลือฉุกเฉินแก่ผู้ประสบภัยในพื้นที่ โดยสรุปมาตรการสำคัญ ดังนี้

- 1) มาตรการเงินเยียวยาช่วยเหลือโดยตรง โดยนายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรี สั่งการให้จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยทันทีในอัตรา 9,000 บาทต่อครัวเรือน โดยไม่ต้องรอการสำรวจความเสียหายเสร็จสิ้น เพื่อเป็นเงินในการดำรงชีพเบื้องต้น นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรียังได้อนุมัติเงินเยียวยาเพิ่มเติมแบบขั้นบันไดสำหรับครัวเรือนที่ประสบภาวะน้ำท่วมขังต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ตั้งแต่ 31 วันขึ้นไป) โดยจะได้รับเงินช่วยเหลือเพิ่มเติมตั้งแต่ 5,000 บาท ไปจนถึงสูงสุด 20,000 บาท (สำหรับน้ำท่วมขัง 121 วันขึ้นไป)
- 2) มาตรการเร่งด่วน โดยกระทรวงการคลังเตรียมเสนอโครงการ “คนละครึ่งพลัส” เฟสพิเศษ ในสัปดาห์หน้า โดยจะเจาะจงเฉพาะจังหวัดที่ได้รับผลกระทบรุนแรงจากน้ำท่วม เพื่อให้กิจกรรมเศรษฐกิจกลับมาคึกคัก และสร้างรายได้ให้ประชาชนโดยเร็ว ด้านกระทรวงพาณิชย์ได้ออกมาตรการเร่งด่วน 4 แนวทาง เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่ภาคใต้ พร้อมทั้งกำกับดูแลราคาสินค้าและปริมาณสินค้าอุปโภคบริโภคจำเป็นอย่างใกล้ชิด เช่น การจัดตั้ง War Room เป็นศูนย์ประสานกลางเพื่อติดตามสถานการณ์แบบรายชั่วโมง การกำชับร้านค้าในทุกรัฐว่าห้ามขึ้นราคาสินค้า ห้ามกักตุน และห้ามปฏิเสธการจำหน่ายสินค้าโดยเด็ดขาด การจัดทำหน่วยธงฟ้าราคาประหยัด โดยเน้นสินค้าจำเป็นในการทำมาหากินและสถานประกอบการ รวมถึงสินค้าอุปโภค-บริโภคราคาประหยัด เพื่อช่วยลดภาระค่าครองชีพในช่วงเริ่มต้นของการฟื้นฟู
- 3) มาตรการสินเชื่อเพื่อฟื้นฟู และมาตรการผ่อนปรนหนี้ โดยธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ได้กำชับให้สถาบันการเงินเร่งช่วยเหลือลูกหนี้ โดยอนุญาตให้มีการผ่อนปรนเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น การลดอัตราดอกเบี้ย ชำระขั้นต่ำของหนี้บัตรเครดิต การให้วงเงินฉุกเฉินสำหรับสินเชื่อส่วนบุคคลเกินกว่าอัตราที่กำหนด เป็นต้น ทั้งนี้ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ เช่น ธ.ก.ส. ได้จัดสรรวงเงินรวม 20,000 ล้านบาท เพื่อเสริมสภาพคล่องและฟื้นฟูเกษตรกร ประกอบด้วยสินเชื่อเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน และสินเชื่อฟื้นฟูและพัฒนาคุณภาพชีวิต หรือธนาคารออมสิน ออกมาตรการพักชำระหนี้อัตโนมัติทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย เป็นเวลา 3 เดือน ด้านธนาคารพาณิชย์หลายแห่ง ก็เริ่มมีการเสนอลดค่างวดสินเชื่อบ้านและธุรกิจ หรือพักชำระเงินต้นแก่ลูกหนี้เช่นกัน

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, กระทรวงพาณิชย์, กรุงเทพมหานคร [1](#) [2](#) [3](#), ฐานเศรษฐกิจ [1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#), [ไทยรัฐ](#), [ประชาชาติธุรกิจ](#), Thai PBS [1](#) [2](#), [The Standard](#)

ผู้จัดทำบทวิเคราะห์

วิจัยธุรกิจธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ (businessresearchoffice@lhbank.co.th)

ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)

LH BANK BUSINESS RESEARCH

ดร. ธนพล ศรีธัญพงศ์

ผู้อำนวยการอาวุโส สายงานวิจัยธุรกิจ

ณัฐชาติ วิรุฬหัตศ

นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

ธรรณล ศรีทองเดิม

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

เชียวชาญ ศรีชัยยา

นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

วิลันดา ดิสรเตตวัฒน์

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

วัชรพันธ์ นียม

นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

ณวัชร หันสุเวช

นักวิเคราะห์อาวุโส (Thematic)

ศรีอำไพ อิงคกิตติ

นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

วิจัยธุรกิจ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)

จับใจ

เข้าใจ

ตอบโจทย์

Scan Here

For More Articles

<https://www.lhbank.co.th/economic-analysis/>

Disclaimer:

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเอกสารภายในของธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ทั้งนี้ธนาคารฯ จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆ ทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดหมาย และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยง และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง